

jeg kan ikke see, at der er nogen Ubillighed i for 2 Timers Arbejde at betale en halv Dags Hyre. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 4 er jeg efter de Ytringer, der ere fremsatte af den ærede 4de Landskingsmand for 1ste Kredts (Krieger) kommen i nogen Forlegenhed. Jeg havde troet, at det, der er udtalt i § 43, egentlig fulgte af sig selv efter den almindelige Retstragtning; men jeg hører, der er Tvivl derom, og jeg tør derfor ikke tilraade at forkaste Endringsforslaget, før jeg nærmere har overveiet Sagen.

Indenrigsministeren: Den forholdsvis ubethdelige Endring, der er foreslaet i det 3die Endringsforslag, kan jeg ikke tilraade. Skipperen er jo, som af den ærede sidste Taler bemærket, berettiget til at fordrø alle løbende Arbejde paa Skibet forrettet uden Bederlag; der bliver allsaa langt fra den fulde Dag tilbage til Extraarbejde, og, naar Skipperen under paatværgende Omstændigheder fordrer Extraarbejde ved Losning og Ladning om Helligdagene, saa forekommer det mig ikke at være for høyt betalt at give en halv Dags Hyre for hver to Timers Arbejde. En halv Dags Hyre for hver 4 Timers Arbejde vilde i Virkeligheden ikke være Mere end sædvanlig Dagløn. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 4 er jeg ligesom den ærede sidste Taler noget i Tvivl om, hvorvidt § 43 skal blive staaende eller ikke, idet jeg ogsaa har forudsat det som givet, at, naar § 43 udgaar af Loven, saa vilde der efter almindelige Regler være en fuldstændig Contractsfrihed om mange af de Punkter, som omhandles i Loven. (Lehmann: Nei!) Der er foruden 2det Capitel ogsaa nævnt det 4de, og den ærede Forslagsstiller har selv omtalt Punkter i 4de Capitel, med Hensyn til hvilke, han vilde ansee det for uheldigt at nægte Vedkommende Contractsfrihed. Jeg antager, at, dersom § 43 nu udgaar ved en Afstemning, saa vil den, i alt Fald ved 3die Behandling blive substitueret ved en ny Paragraph, som har et mere tilfaldende og mere utvilsomt Indhold end den nuværende. — Endnu maa jeg, medens jeg har Ordet, berigtige en Forkommelse, idet jeg under 1ste Behandling af Sagen her i Salen angav, at

§ 43 var udstemt i Folkethinget ved 2den Behandling. Dette er ikke Tilfældet, den blev bibeholdt, men rigtignok mod en meget stærk Minoritet.

Lehmann: Den høitæredede Indenrigsminister har misforstaaet mig, naar han meente, at jeg skulde have sagt, at Lovbestemmelsens bindende Character ikke skulde være givet for dets hele Omfang. Jeg har ikke blot paastaet, men jeg troer, at jeg har beviist, at denne bindende Character er fuldstændig uantastelig med Hensyn til Capitel 2, som indeholder de egentlige Lovregler om, hvad der skal gjælde for Disciplinen i Skibene, og at det i Virkeligheden vilde være aldeles hensigtsløst, naar man her nægtigt vilde overveie, hvilken Myndighed der skulde indrømmes Skipperen, og hvilke Grænser denne Myndighed skulde have, og saa alligevel samtidigt vilde tillade, at dette skulde kunne afgjøres ved Contract i modsat Retning; thi det kunde da godt see, at Skipperen, efterat det nu her i Rigsdagen har fundet sin Afgjørelse, at enhver corporell Straf, selv med Hensyn til unge Mennesker, ikke kan tilstedes, dog ved en saadan Contract forbeholdt sig Resolutionsretten, og det ikke blot mod det unge Mandskab men imod hele Mandskabet, og ikke blot saaledes, at den var begrænset til det visse Antal Slag af Tamp, som Landsktinget i sin Tid vedtog, at der skulde kunne tildeles, men rigtignok i saa Fald under særlig betryggende Former, men ogsaa saaledes at han forbeholdt sig en almindelig Ret til at tampe, fatte, fjøle, hale saameget han vilde. Dette er den ene Side af Sagen. Den anden Side af den er den, at ifølge en saadan Bestemmelse vilde det Mandskab, ja endog en enkelt Matros ombord paa et Skib kunne forbeholde sig at være fritaget for de Lovbestemmelser, der her ere givne for at sikke Disciplinen ombord. Med Hensyn til Bestemmelserne i Capitel 4, har jeg derimod sagt, at de ikke alle i den Grad høre til jus publicum, at deres bindende Character er udstemmet givet, men at der dog i alt Fald er flere Paragrapher i Capitlet, med Hensyn til hvilke det maa ansees for utilstedeligt og aldeles utilbørligt at overlade det til privat Overenskomst at fravige dem.